Δέν μᾶς ἔφταναν ὅλα τ' ἄλλα πού ταλαιπωροῦν τή μύσμοιρη Ἑλλάδα μας, προέκυψαν τώρα καί οἱ φωνές τῶν μουσικοσυνθετῶν, πού ἀφήνοντας τό πεντάγραμμο καί τίς παρτιτοῦρές τους προσπάθησαν μέσα ἀπό συνεντεύξεις καί ἀπό τηλεοπτικές ἐμφανίσεις νά κατηγορήσουν τό χριστιανισμό σάν δῆθεν δολιοφθορέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δέν γνωρίζω κατά πόσο ἔχουν μελετήσει τή δισχιλιετή συμπόρευση τῶν δυό αὐτῶν πνευματικῶν μεγεθῶν, καί πῶς κατέληξαν στό συμπέρασμα αὐτό, ἤ ἄν κάνουν ἀβασάνιστα αὐτές τίς δηλώσεις προκειμένου νά ἐξυπηρετήσουν ὁρισμένης κατευθύνσεως ἰδεολογήματα, ἤ ἄλλες σκοπιμότητες. Ὅπως κι ἄν ἔχουν τά πράγματα τό νά προβαίνει κανείς σέ τέτοιου εἴδους βαρύγδουπες δηλώσεις εἶναι τελικά μιά φαιδρότητα, πού δείχνει τήν προχειρότητα μέ τίς ὁποῖες οἱ διάσημοι μουσικοσυνθῆτες μας τίς ἔκαναν. Ἄν πάλι μέσα ἀπ' αὐτές θέλουν νά ἐκφράσουν ὑποκειμενικές θέσεις τους, καλά θά κάνουν νά τίς κρατήσουν γιά τόν ἑαυτό τους καί τούς ὁμοίους τους, καί νά μή καταφεύγουν στό τηλεοπτικό κανάλι γιά πλασάρισμά τους μέ τρόπο ἀνώδυνο γι' αὐτούς μιά καί δέν ὑπάρχει οὐσιαστικός ἀντίλογος.

Ὅλη ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καί πιό συγκεκριμένα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, μέ ἔχει μπεῖ στό μάτι κάποιων νεοφανῶν φωστήρων, μέ ἀντιχριστιανίζουσα σκέψη, πού θέλουν νά ἑρμηνεύουν τήν ἱστορική πραγματικότητα μέσα ἀπό τίς ἀνιστόρητες θέσεις τους. Οἱ νεόκοποι αὐτοί ἱστορικοί διατείνονται "*γιά ὅσα κακά συμβαίνουν στό νεοελληνικό κράτος, φταίει ἡ ἰουδαϊκή καταγωγή τῆς Ἐκκλησίας!*" καί μέ μιά μονοκονδυλιά διαγράφουν μιά ἱστορική πορεία 2000 χρόνων.

Ἔτσι πρίν μερικούς μῆνες βγῆκε ὁ ἕνας ἀπό τούς γνωστούς μουσικοσυνθέες καί προχθές ὁ ἄλλος, καί σέ μιά ἐνορχηστρωμένη σύνθεση φληναφημάτων προσπάθησαν νά καταδείξουν στούς ἀποχαυνωμένους ἀπό τό big brather καί τό bar νεοέλληνες, ὅτι πρέπει νά διαγράψουν μιά ἱστορική πορεία δυό χιλιάδων χρόνων καί νά κοιτάξουν νά ξαναβροῦν τόν πολυθεϊσμό, ὁ ὁποῖος θά λειτουργήσει ὡς πανάκεια τῶν προβλημάτων τοῦ νεοέλληνα. Ὁ μονοθεϊσμός, λένε, ἔχει δημιουργήσει ἕνα "*ἀγεφύρωτο χάσμα*", πού πρέπει ἐπί τέλους οἱ ἐμεῖς νά τό γεφυρώσουμε, καί νά βροῦμε τούς ἀρχαίους προγόνους μας. Βέβαια οἱ μουσικοσυνθέτες δέν μᾶς εἶπαν, πῶς θά καταφέρουν οἱ Νεοέλληνες νά τό γεφυρώσουν καί νά συνεννοηθοῦν μέ τούς ἀρχαίους προγόνους μιά καί τό ἀρχαῖο γλωσσικό τους ἰδίωμα τό ἔχουμε πρό πολλοῦ ἀπεμπολήσει μέ τίς λεγόμενες "γλωσσικές μεταρρυθμίσεις".

Βέβαια δέν εἶναι μόνο οἱ δυό αὐτοί κύριοι, ὑπάρχουν καί κάμποσοι ἄλλοι πού ἀσπάζονται τίς ἰδέες αὐτές, καί μάλιστα ὅταν κάποιοι ἀπ' αὐτούς καλοῦνται στά τηλεοπτικά παράθυρα τό παίζουν αὐθεντίες τοῦ εἴδους καί μέ σαδιστικό χιοῦμορ χλευάζουν ὅ,τι τό χριστιανικό. Ὅλοι ὅμως αὐτοί ξεχνοῦν μιά ἱστορική πραγματικότητα αἰώνων, στήν ὁποία ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καί οἱ μελανές στιγμές, ἀλλά ὑπάρχουν καί ἐκπληκτικά ἐπιτεύγματα μέσα ἀπό τά ὁποῖα διασώθηκε ἡ ὁμορφιά τῆς ἀρχαιοελληνικῆς ἐποχῆς. Ἕνα μόνο νά μή ξεχνοῦν οἱ νεοφανεῖς εἰδωλολάτρες, ὅτι κάθε ἀρχαῖο ἑλληνικό κείμενο διασώθηκε ἀπό τούς ταπεινούς καί καταφρονεμένους ρασοφόρους, πού ἡμέρες καί νύκτες μάτωσαν γιά νά ἀντιγράφουν στά κελλιά καί στίς βιβλιοθῆκες τῶν μοναστηριῶν ὅλους τούς ἀρχαίους συγγραφεῖς καί νά μή χαθεῖ ἡ τεράστια αὐτή κληρονομιά. Καί μή μᾶς

Phoca PDF

ποῦν, ὅτι αὐτά ἐνδιαφέρουν μόνο τούς φιλολόγους, καί ὅτι αὐτοί ἐνδιαφέρονται γιά τά μαρμάρινα "*εἰδωλεῖα*", τά ὁποῖα πράγματι εἶναι σπουδαῖα λείψανα ἑνός πολιτισμοῦ, πού εἶχε θρησκευτική βάση, ἀλλά πού δέν εἶναι μόνο αὐτά ἀρκετά γιά νά σπουδάσουμε τίς τεράστιες διαστάσεις ἑνός πολιτισμοῦ, πού ἔζησε πρίν χιλιάδες χρόνια. Πῶς θά μπορούσαμε ἀλήθεια νά μάθουμε γιά τά Παναθήναια ἤ τήν διδασκαλία τῆς ἀρχαίας Τραγωδίας, δίχως τά κείμενα τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλῆ, τοῦ Εὐριπίδη ἔστω κι ἄν τό ἀρχαῖο θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου εἶναι μιά κατασκευή μέ μοναδικότητα ἀκουστικῆς;

Οἱ λεγόμενοι "νεο- ειδωλολάτρες" ἐπιδιώκουν, λένε, τήν ἀναβίωση τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας. Ὁρισμένοι ἀπ' αὐτούς ἴσως νά κινοῦνται ἀπό μιά ρομαντική διάθεση, ἐνῶ κάποιοι ἄλλοι ἀπό ἄγνοια. Ὅλοι αὐτοί ἐμπλέκονται σ' αὐτή τήν κίνηση καί ἐπιδιώκουν ὕστερα ἀπό 2000 χρόνια, μέ τόσες κοσμογονικές ἀλλαγές νά ἐπαναβιώσουν τό ἀρχαῖο δωδεκαθέο. Στήν κίνηση αὐτή δέν ἐμπλέκονται μονάχα οἱ ρομαντικοί, ἀλλά εἶναι καί ἐκεῖνοι πού ἐνσυνείδητα καί ἀπό μῖσος κινούμενοι θέλουν νά ἀφανίσουν τήν Ἐκκλησία. Αὐτοί στρέφουν τά νῶτα στόν Χριστό, περιφρονοῦν τό Εὐαγγέλιο, βρίζουν τήν Ἐκκλησία. Ἐμφανίζονται γνήσιοι Ἕλληνες καί ξεχνοῦν, ὅτι "*ὁ Ἑλληνισμός ἦταν πάντοτε ἕνα σταυροδρόμι πολιτισμῶν, ἀντιλήψεων καί ἰδεῶν, ἐπιστήμης καί φιλοσοφίας. Ἀπό τά ἀρχαιότατα χρόνια οἱ Ἕλληνες ἐνδιαφέρονται μέ πάθος γιά ἀλλότριες παραδόσεις, προσλαμβάνουν στοιχεῖα ἀπό ξένους πολιτισμού... βασικό γνώρισμα τῶν Ἑλλήνων ἦταν ἀκριβῶς ἡ ἱκανότητά τους νά ἀφομοιώνουν τίς προσλήψεις καί τά δάνεια. Κάθε ξένο στοιχεῖο νά γίνεται ἀφορμή ἐμπλουτισμοῦ καί ἀνανέωσης τῆς ἑλληνικῆς αὐτοσυνειδησίας*" (Χ. Γιανναρᾶ, Ὀρθοδοξία καί Δύση σ. 9). Οἱ Νεοέλληνες δέν γνωρίζουν πώς νά ὁριοθετήσουν τήν ἑλληνικότητά τους σήμερα. Ὁρισμένοι μάλιστα δέν ἐνδιαφέρονται καθόλου γιά τέτοιους προσδιορισμούς, τούς ἀρκεῖ τό σήμερα, τό χρηματιστήριο, οἱ διακοπές, ἡ εὐμάρεια κ.λ.π., κάποιοι ἄλλοι ἀπό μιά ρομαντική διάθεση κινούμενοι ζητοῦν ἐπιστροφή ἀπό τό σήμερα ἀπ' εὐθείας στήν ἀρχαιότητα. Στό σημεῖο αὐτό ἄς θυμηθοῦμε τά γραφόμενα ἀπό τόν Εὐάγγελο Παπανούτσο:

"*Ἀφαιρέσαμε ἀπό τήν παιδεία τοῦ Ἔθνους τό στοιχεῖο πού μπορεῖ νά γίνει ὁ καλύτερος ἄξονάς της καί πού δικαιολογημένα πρέπει νά εἶναι τό καμάρι μας: τήν ἰδέα τῆς ἀκατάλυτης* **διάρκειας**, *τῆς ἀδιάσπαστης* **συνέχειας** *πού παρουσιάζει αὐτός ἐδῶ ὁ μικρός καί βασανισμένος λαός στή μακρά καί γεμάτη ἀπό ὡραῖες σελίδες πνευματική του ἱστορία. Καί ἀλήθεια ἀναμφισβήτητη καί χρέος μας ἐθνικό ἀπό τά πρῶτα εἶναι νά τονίζουμε στίς γενεές πού ἔρχονται, γιά νά πάρουν τή θέση τους μέσα στόν ἐθνικό στίβο, ὅτι ποτέ δέν ἔπαψε αὐτή ἡ φυλή νά ὑπάρχει καί νά ἐκδηλώνεται πνευματικά μέ πρόσωπα καί ἔργα ἀξιόλογα... Τό ἄμεσα ἐθνικό παρελθόν στήν πνευματική μας ἱστορία διαγράφεται μέ μιά φοβερή γιά τίς συνέπειές της μονοκονδυλιά. Ἀφήνοντας τήν ἀρχαία Ἑλλάδα διασκελίζομε βιαστικά καί μέ συγκατάβαση δέκα αἰῶνες βυζαντινῆς ἱστορίας καί ἀποστρέφοντας τό πρόσωπο μέ συναίσθημα πικρίας ἀπό τούς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας καί τῆς Τουρκοκρατίας, προσπαθοῦμε νά ξαναβροῦμε τόν μετά τό Εἰκοσιένα ἐλεύθερο ἑαυτό μας μέσα ἀπό τήν ἰταλική, τήν ἀγγλική, τή γαλλική, καί τή γερμανική Ἐπιστήμη καί Φιλοσοφία τῶν τετρακοσίων τελευταίων ἐτῶν. Νά ξανακολλήσομε στήν Εὐρώπη γίνεται ἔγνοια μας καί ἀγωνιζόμαστε νά ἀνακουφίσομε τόν*

Phoca PDF

πληγωμένο ἐθνικό μας ἐγωισμό μέ τήν προσπάθεια νά ἀποδείξομε, ὅτι οἱ προχωρημένοι στόν πολιτισμό Εὐρωπαῖοι ὀφείλουν τά φῶτα τους στούς ἀρχαίους μας προγόνους. Πῶς δημιουργήθηκε, καί ἰδίως πῶς διαδόθηκε καί ἔπιασε αὐτός ὁ μύθος· πῶς ἡ ἐλεύθερη μετά τήν ἐθνική ἀποκατάσταση πατρίδα ἔπεσε σ' αὐτή τή θανάσιμη πλάνη καί ἔκανε τήν ἀσύγγνωστη ἀδικία νά σκίσει μέ τά ἴδια της τά χέρια τόσες ἑκατοντάδες λαμπρῶν σελίδων, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀκρωτηριάσει τήν πνευματική της ἱστορία. Ἕνα πάντως εἶναι βέβαιο: ὅτι τό κακό ἔγινε, ὅτι πλάνη ἐξακολουθεῖ σέ πολλούς νά ὑπάρχει". (Νεοελληνική Φιλοσοφία, Εἰσαγωγή σ. 7 κ. ἑξ).

Αὐτή τήν πλάνη συντηροῦν κάποιοι ἀπό μῖσος πρός τήν Ἐκκλησία καί ὄχι γιατί ἐπιθυμοῦν τήν ἀρχαιογνωσία καί ἀρχαιολατρεία. Οἱ νεο-ειδωλολάτρες, ἤ νεο-παγανιστές, δραστηριοποιοῦνται κρυφά ἤ φανερά γιά ἐξαλείψουν τήν Ἐκκλησία, χωρίς ποτέ νά τήν ἔχουν ζήσει βιωματικά. Πεῖσμα. πεῖσμα... Ἔτσι ἐκδίδουν διάφορα περιοδικά, συγκροτοῦν συλλόγους, ὀργανώνουν λατρευτικές ἐκδηλώσεις σέ ἀρχαίους ἐρειπωμένους ναούς τοῦ δωδεκαθέου. Μάλιστα στόν Ὄλυμπο, ἀλλά καί σ' ἄλλους τόπους ἔχουν ἱδρύσει εἰδικούς χώρους γιά τό σκοπό αὐτό. Ἀκόμη καί μέσα ἀπό τηλεοπτικές ἐκπομπές, καί μέ τό πρόσχημα τῆς δῆθεν ἐνημερώσεως, προσπαθοῦν νά προσεγγίσουν κάποια κείμενα ἀρχαίων ἑλλήνων συγγραφέων εἰσβάλλοντας στό κάθε σπίτι καί μέ τόν εὔσχημο αὐτό τρόπο προπαγανδίζουν τίς ἰδέες τους μέ ἀπώτερο σκοπό νά προσελκύσουν ἀνυποψίαστους ἀνθρώπους.

Αὐτά πού καταγράψαμε ἐδῶ δέν ἐξαντλοῦν τό τεράστιο αὐτό θέμα, χρειάζεται νά ἐπανέλθουμε. Πρίν ὅμως κλείσουμε αὐτές τίς γραμμές κάνουμε μιά ἀναφορά σέ συλλόγους πού δροῦν, καί ἔντυπα πού προωθοῦν τή νεοειδωλολατρεία γιά ἐνημέρωση. Οἱ σύλλογοι αὐτοί εἶναι: "Ἕλληνες εἰδωλολάτραι", "Ἑλληνική Ἑταιρεία Ἀρχαιοφίλων", Νέος Κύκλος Ὀρφικῶν", "Παγκόσμιον Πνευματικόν Κέντρον ΟΛΥΜΠΟΣ", "Πολιτιστικός Ὅμιλος ΓΑΙΑ", "Ὁμάς Ε' ", "Σύλλογος Δευκαλίων", "Ὑπατον Συμβούλιον Ἑλλήνων Ἐθνικῶν", "Χείρων", οἱ ὁποῖοι ἐκδίδουν τά ἀκόλουθα περιοδικά: Ἀπωλλώνειο Φῶς, Δαυλός, Δίαυλος, Διϊπετές, Ἑρμεῖον, Ἰδεοθέατρον, Ἰχώρ, Πυρφόρος κ. ἄ.

Phoca PDF